

عنوان مقاله:

هویت حوزه‌های و انقلابی بودن به مثابه امر سیاسی

محل انتشار:

فصلنامه بحران پژوهی جهان اسلام، دوره 4، شماره 8 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 51

نویسنده:

علیرضا زهریری - PH.D in Political Science, researcher at the Research Center of Political Sciences and Thought

خلاصه مقاله:

چکیده: انقلاب اسلامی و در پی آن، تاسیس نظام جمهوری اسلامی مناسبات جدیدی را در روابط اجتماعی، سیاسی و اقتصادی و گفتمان نو پدید آورد که هدف آن، نوسازی جامعه بر اساس احکام شریعت بود. در گفتمان جدید، سازه‌های هویت از طریق الهیات سیاسی مبتنی بر اسلام شیعی ترسیم قدرتمندی از هویت شهروند مسلمان را فراهم آورد که مورد پذیرش داوطلبانه بسیاری واقع گردید. این منطبق ارزشی یک نظام معنایی تازه‌ای پدید آورد که شالوده ساخت هویت جدید برای کنشگران انقلابی بود. در این میان، تداخل و تطابق منافع و اهداف نهاد روحانیت با نظام سیاسی و ایجاد نوعی تعلق و هم‌نویی میان این دو، موقعیت و هویت تازه‌ای برای حوزه دین و حاملان آن پدید آورده است. پهلوگرفتن امر دینی در کنار امر سیاسی به گروه‌بندی‌هایی درون نهاد حوزه و روحانیت انجامیده است. تاثیر شرایط و زمینه‌های محیطی از یک سو و قرائت‌های متفاوت از دین و حتی اندیشه و سیره امام خمینی از سوی دیگر، مواجهه آنان را با سیاست متفاوت کرده است. اگر انقلابی‌بودن را از موضوعات اساسی امر سیاسی بدانیم، باید به این پرسشها پاسخ داده شود که حوزه انقلابی به چه معناست و چه نسبتی میان هویت حوزه‌های و انقلابی‌بودن وجود دارد؟ بررسی رابطه حوزه‌های و انقلابی‌بودن به مثابه امر سیاسی، نشان از آن دارد که ساخت هویت حوزه‌ای تحت تاثیر موقعیت و شرایط کنونی از یک سو و تعریف دیگران از حوزه‌های و همچنین تعریفی که حوزه‌های از خود دارند، باید مجدداً بازنگامی شود.

کلمات کلیدی:

Keywords: Seminary identity, revolutionary identity, Seminary, political affair, Islamic Revolution

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679902>

